

דעם רבינ'ס

עיוכט

בהעלותך (נשא בחו"ל)
תשפ"ב
גליון 96

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת און יום טוב פאר אלע לעכטיגע קינדער.

אשרינו אשרינו, יעדער איד וואו ער איז געווען, האט ער באקומען א נייע תורה, א פרישע התחדשות. יעצט דארף מען עס אויסלייגן אויף קליין געלט!

א גרויסער גביר האט אמאל געגעבן פאר איינעם א גרויסן טשעק פון הונדערט טויזנט דאלאר. דער איד וואס האט באקומען דעם טשעק האט געוואלט גיין קויפן א ברויט מיט א מילך אין געשעפט, ער גייט צו צו דער מענטש וואס

רעכנט און גיבט אים דעם

טשעק, "וואס קען איה

טון מיט אזא טשעק?"

פרעגט דער בעל הבית

פונעם געשעפט, "נא,

וואס זאל איה טון? נאר

דאס האב איה אין מין

טאש! דו ווייסט? עס איז

גאר אסאך געלט!"

דער בעל הבית ווייזט אים אנטקעגן איבער דער גאס געפינט זיך איינער וואס טוישט אלע סארטן געלט, מזמן, טשעקס א.ד.ג. פון גרויסע געלטער אויף קלענערע מטבעות. "גיי אריבער די גאס אין יענעם געשעפטל און טויש עס אויף", זאגט אים דער געשעפטסטאן.

מיר האבן אויך דעם פארגאנגענעם יום טוב שבועות באקומען א גרויסע ליכטיגע געוואלדיגע תורה, מיט זעקס הונדערט און דרייצן עצות -

מצות, מיט נאך גאר אסאך מצות דרבנן, ענינים מיט סודות אן א שיעור, טעמים מיט מנהגים בלי סוף. יעצט מינדערלעך דארף מען עס אריינלייגן אין א כלי. אזוי ווי איינער וואס קומט אן צום גרויסן ים, קען ער נישט כאפן א טרינק וואסער אויב ער האט נישט קיין גלאז ווי אריינצוטון דאס וואסער און מאכן א שכלל, אפילו עס געפינט זיך דארט איבערגענוג וואסער פאר זיינע איר איר אייניקלעך. אזוי אויך איז די תורה צוגעגליכן צו א ים, קען מען נישט איינשלינגען אלע מצוות אויף איין מאל,

מען נעמט עס אריין צוביסלעך, אביסעלע און נאך אביסעלע, יעדן טאג נאך אביסל תורה, נאך א מינוט התבודדות, נאך עטליכע גוטע זאכן, דורך די פשוטע מצוות

54

וואס מיר זענען מקיים יעדן טאג.

גלייך אינדערפרי וואשט מען זיך נעגל וואסער, מען טוט אן ציצית, א.א.וו. דורכאויס דעם טאג מאכט מען פיל מצוות, חסד, אמונה, כבוד אב ואם, לערנען תורה, גוטע מדות. אזוי אויך פארשטייט זיך אז מיר דארפן געדענקען צוצולייגן די שמחה פון די מצוות, דאס דארף אונז באגלייטן אויף א גאנץ יאר. מיר זענען געווען פרייליך שבועות אז מיר האבן באקומען א נייע תורה, אבער חז"ל

ווער שאקלט דעם גלאק אינמיטן נאכט?!

פאסירונג, האט ער געזאגט מיט וואונדער צו ר' אהרן.

“עס איז ממש נישט קיין וואונדער”, האט אים ר' אהרן מסביר געווען: “דאס געשעט ווייל דיין טאטע איז ברגז אויף דיר, ער האט נישט קיין מנוחה אין עולם האמת...”

פרעגט דער פריץ: “וואס מיינסטו צו זאגן? וואס איז פשט פון דייע ווערטער? מיין טאטע האט נישט קיין מנוחה אין עולם האמת וועגן מיר?!”

“יא, דיין טאטע דארט האט נישט קיין מנוחה וועגן א עולה וואס דו האסט געטון.” האט אים ר' אהרן געגעבן צו הערן.

דער פריץ מיט אימת מות פרעגט: “איך האב מורא, וועלכע עולה האב איך געטון?”

די עולה אז דו האסט ארויסגעווארפן דעם איד פון זיין שטוב אין א פראסטע נאכט און געלאזט אויף דער

אייזיגער גאס אים מיט זיינע קינדער, דו דארפסט דאס שוין פאררעכטן אויב דו ווילסט אז דיין פאטער אין קבר זאל מער נישט האבן קיין קפידות אויף דיר! האט אים ר' אהרן געגעבן צו פארשטיין.

די רייד זענען אריין אינעם פריצ'ס הארץ, גלייך האט ער צוריקגערופן דעם ארעמאן ער זאל פריי צוריקגיין אין שטוב, און האט אים פארגיטיגט איבערצובויען זיין שטוב פונדאסניי, כדי דער איד זאל האבן מער הרחבה און נישט וואוינען מיט אזא ארעמקייט ווי ביז היינט. צודערצו האט דער פריץ אויף געגעבן פאר דעם איד אסאך געלט און אים ווייטער געשפייזט מיט א ברייטע האנט.

ר' לוי יצחק האט פארציילט די מעשה, און האט נאך געקענט דעם איד וואס מיט אים האט דאס פאסירט.

(שיש"ק)

דער פריץ פון קיבליטש, האט זייער ארויפגעקוקט און ליב געהאט דער פרייליכער ברסלב'ער חסיד ר' אהרן קיבליטשער ע"ה, דער שווער פון ר' לוי יצחק בענדער ז"ל. דער פריץ פלעגט טיילן ווייץ פאר די ארעמעלייט פון שטאט, פארשטייט זיך אז ער האט אויף געגעבן א שיינעם פעקל פאר ר' אהרן ער זאל עס טיילן פאר די אידישע ארעמעלייט פון שטאט, אזוי אויף האט זיך דער פריץ גערעכנט מיט ר' אהרן'ס מיינונג אין אלע זיינע געשעפטן.

עס איז געווען אמאל א ארעמער איד מיט א קינדער

געבענטשטע שטוב וואס האט נישט געצאלט די דירה געלט פאר'ן פריץ. די שליחים פונעם פריץ זענען געקומען צו אים, און אים ארויסגעטריבן פון שטוב אינמיטן פראסטיגן ווינטער, וואס מען האט נאר פרובירט צו שמו'לן ביים פריץ ער זאל ווייר מאכן זיין שטייפע

הארץ און רחמנות האבן אויף דעם ארעמער איד, האט מען בשום אופן נישט געקענט פועל'ן ביי אים צו פארגעבן דעם איד, ער זאל קענען צוריק אהיים גיין.

איון טאג איז געשען דער נס, ווען אין קלויסטער פונעם פריץ איז געווארן א גערודער אינמיטן נאכט, די גלאקו פון דער קלויסטער האבן זיך גענומען שאקלען פון זיך אליינס... און האט געמאכט א גערודער אינעם גאנצן שטאט, דאס האט זיך אזוי אפגעשפילט פאר עטליכע נעכט.

א דערשראקענער איז דער פריץ געקומען צו ר' אהרן און געפרעגט מיט פחד וואס איז פשט פון די גלעקערייען אינמיטן נאכט אנדעם וואס איינער זאל דאס צורירן, עס איז ממש אן אינטערעסאנטע

איין אסעה'ס

בשר באסעה'סער באווייטס וואונדער
פאר זיינע איבע קינדער

מײן נאמען איז יהודא,

א וואך פאר ל"ג בעומר האב איך מתפלל געווען
איך זאל קענען אנקומען אין מירון. איך האב יעדן
טאג געזאגט תהלים, איך האב נישט מוותר געווען
אפילו איין טאג, יעדן טאג געזאגט תהלים. איך
בין ברוך השם געפארן אין מירון, איך בין יעצט
צוריקגעקומען איך דאנק דעם אויבערשטן פאר
אלע חסדים וואס ער האט מיט מיר געטון.

איך האב דארט געווען נאר ערליכע אידן, אידן
גייען דאווענען, טאנצן, אלעס ערליך.

א קאפיטל, אפילו איין פסוק קען מען אויך זאגן
און אין דעם זכות וועט מען פועל'ן אלעס גוטס
מזל טוב יהודא פאר דיין סינים, דייענע עלטערן און
רבי'ס זאלן האבן פון דיר אסאך אידיש נחת.

...

לעצטע וואך שבת האב איך זיך געשפילט מיט
מיינע קארטלעך פונעם רבי'נס אור און איך האב
דערלייגט און איך האב עס מקבל געווען באהבה,
אפאר טעג נאכדעם האב איך צוריק באקומען גאר
אסאך קארטלעך.

זעט מען פון דעם אז דער אויבערשטער פירט דער
וועלט, אסאך מאל קען מען מיינען, אויך האב
דערלייגט, אבער אז דער אויבערשטער וויל אזוי
פארדיינט מען. דאס איז געווען א השגחה פּרטיט
וויבאלד איך האב עס מקבל געווען באהבה האב
איך צוריקבאקומען זעקס מאל אזויפיל וואס איך
האב פארדעם דערלייגט!

נאך א מעשה

איך האב יעצט
געענדיגט תהלים,
און געמאכט א
סינים, בעט איך פאר
דער אויבערשטער
בזכות די תהלים
וואס איך האב
געענדיגט זאל
משיח קומען און

דער ציין פון הייליגן רבי'ן רבינו נחמן בן
פיגא זי"ע זאל זיין אפן, אז אלע אידישע קינדער
זאלן קענען פארן אויף זיין קבר אלעמאל און
אויף אויף ראש השנה. און דער בית המקדש זאל
געבויט ווערן און אלע אידן זאלן קענען דאווענען
דארטן צוזאמען.

דער אויבערשטער וועט זיכער העלפן בזכות די
קינדער וואס זענען מתפלל יעדן טאג אין חדר,
ווייל אז אידישע קינדער דאווענען העלפט דער
אויבערשטער. מען קען זאגן איין קאפיטל און נאך

נחמן

די פארלויבענע בת מלך ~2~

לאנגע צייט וואס איך בין דא. און קאן ניט ארויס וכו'. דער נאך האט זי גינומען איין פאטשיילע פון דעם קאפ. און האט אויף איר אן גישריבן מיט אירע טרערן און האט אנדער גילייגט לעבן אים און איז אויף גישטאנען און האט זיך אריין גיזעצט אין דער קאריטע. און איז אנוועק גיפארן.

דער נאך האט ער זיך אויף גיחאפט און האט גיפרעגט דעם משרת. ווי בין איך אין דער וועלט, האט ער אים דער ציילט די גאנצע מעשה. און אזוי אסאך חזיונות זענען דורך גיגאנגען. און אז עס איז דא גיווען די קאריטע. און אזוי האט גיוויינט איבער אים. און זי האט גישריגן עס איז איין גרויס רחמנות אויף דיר און אויף מיר. וכו' כנ"ל. דער ווייל האט ער איין בליק גיטאן האט ער דער זעהן די פאטשיילע ליגט לעבין אים האט ער גיפרעגט פון וואנען איז דאס. האט ער אים גיענפערט. זי האט עס איבער גילאזט און האט אויף איר אן גישריבן מיט אירע טרערין האט ער (אים) גינומען די פאטשיילע און האט זי אויף גיהויבן אקעגן דער זון. האט ער אן גיהויבן צו זעהן די אותיות האט ער איבער גיליינט וואס דארט איז גישטאנען איר קלאגן און איר גישריי כנ"ל. און (דארט איז גישטאנען גישריבן) אז היינט איז זי שוין ניט אין דעם שלאס (וואס אויבן איז גישטאנען) נאר ער

דער אונטערשטען טאג איז ער אהין גיגאנגען. האט ער גיזעהן איין קוואל גיין. און די מראה פון דעם קוואל איז גיווען רויט. און דער ריח איז גיווען פון וויין. האט ער גיפרעגט דעם משרת האסטו גיזעהן. דאס איז איין קוואל (קער צו זיין אין אים וואסער) און די מראה איז רויט. און דער ריח איז פון וויין. און איז גיגאנגען און האט עפעס פאר זוכט פון דעם קוואל. איז ער תיכף אנדער גיפאלן און האט גישלאפן כמה שנים זיבעציג יאר. זענען גיגאנגען אסאך חזיונות מיט די אובאזין וואס גייען זיי נאך. און דער משרת האט זיך ביי האלטן פאר די חזיונות. נאך דעם איז גיגאנגען איין קארטע און דארט איז גיזעסן די בת מלך. האט זי זיך גישטעלט לעבן אים. און איז אראפ גיגאנגען. און האט זיך גיזעצט לעבן אים. און האט אים דערקענט. און האט אים זייער גיוועקט. ער האט זיך אבער ניט גיקענט דער וועקין, האט זי אן גיהויבען צו קלאגן אויף אים. באשר אזוי פיל און אזוי פיל גייעות און טרחות. אזוי פיל יארן וואס דו מוטשעסט דיך און הארעוועסט אזוי לאנג כדי אז דו זאלסט מיד ארויס נעמען, און פון איין טאג וועגן וואס דו האסט גיקאנט מיד ארויס נעמען. האסטו גאר אן גיווארין. און זי האט זייער גיוויינט. זי האט גיזאגט. עס איז איין גרויס רחמנות אויף דיר און אויף מיר. אזוי איין

בוודאי פאר האנדן ערגען.

האט ער אים גיזאגט (דער ווילדער מענטש צום שני למלכות) נאך מיין דיעה נאך איז דאס איין נארישקייט נאר ווייל דו שפארסט זיך בכך איך בין איין ממונה איבער אלע חיות וועל איך דיר צו ליב טאן און וועל צום אויף רופען אלע חיות זיי לויפן אויס גאר די וועלט טאמער וועט וויסן איינע פון זיי פון דעם בארג מיט דעם שלאס הנ"ל. האט ער צום אויף גירופן אלע חיות פון קליין ביז גרויס און האט זיי גיפרעגט. האבן זיי אלע גיענטפערט זיי האבן ניט גיענהן. האט ער אים גיזאגט זעסטו מען האט דיר איין נארישקייט איין גירעט אז דו ווילסט מיך פאלגין קער דיך אום ווארין דו וועסט בוודאי ניט גיפינען ווארין עס איז ניט דא אויף דער וועלט און דער שני למלכות האט זיך זייער גישפארט און האט גיזאגט עס מוז בוודאי

י"א זיין.

האט ער אים גיזאגט (דער ווילדער מענטש צום שני למלכות) איך האב איין ברודער אין דער מדבר און ער איז א ממונה איבער אלע עופות טאמער ווייסן זיי מחמת זיי פליען הויך אין דעם אריר. טאמער האבן זיי גיענהן דעם בארג מיט דעם שלאס. זאלסטו גיין צו אים און זאלסט אים זאגן אז איך האב דיך גישיקט צו אים.

איז ער גיגאנגען כמה וכמה שנים אים זוכין האט ער ווידער גיפונען זייער איין גרויסן מענטש כנ"ל. און האט אויף גיטראגן איין גרויסן בוים און האט אים אויף אזוי גיפרעגט ווי דער ערשטער. האט ער אים גיענפערט די גאנצע מעשה. און אז דער ברודער האט אים גישיקט צו אים. און ער האט אים אויף מדחה גיווען באשר עס גיפינט זיך

זאל זוכין איין גלידנעם בארג מיט איין פערלינעם שלאס דארט וועסטו מיך גיפונען.

האט ער איבער גילאזט דעם משרת און איז שוין אליין גיגאנגען זי זוכן. און איז גיגאנגען און האט זי גיזוכט כמה שנים. האט ער זיך מיישב גיווען. אז איך ישוב גיפינט זיך בוודאי ניט קיין גילדענער בארג און איין פערלענער שלאס. ווארן ער איז גיווען גניט אין די קראניקיס (לאנדקארט) על פן וועל איך גיין אין מדבריות דארטן זוכין. איז ער גיגאנגען זי זוכין אין מדבריות כמה וכמה שנים.

דער נאך האט ער דער זעהן זייער איין גרויסן מענטש וואס די גרייס איז גיווען ניט מענטשליך.

און האט גיטראגן איין גרויסען

בוים. וואס איך ישוב גיפינט

זיך ניט אזוי איין גרויסער

בוים און דער מענטש

האט אים גיפרעגט:

ווער ביסטו. האט ער אים

גיענפערט איך בין איין מענטש.

האט זיך דער גרויסער מענטש פאר ווינדערט. און

האט גיזאגט איך בין שוין אזוי איין לאנגע צייט

אין דער מדבר האב איך קיין מאל דא ניט גיענהן

קיין מענטש. האט ער אים דער ציילט די גאנצע

מעשה כנ"ל. און אז ער זוכט א גילדענעם בארג און

א פערלנעם שלאס. האט ער אים גיענפערט עס איז

בוודאי ניט פאר האנדען און האט אים מדחה גיווען

און האט אים גיזאגט מען האט דיר איין גירעט

איין נארישקייט ווארין עס גיפינט זיך בוודאי ניט

האט ער זייער אן גיהויבן צו ווינען (היינו דער שני

למלכות האט זייער גיוויינט און האט גיזאגט) עס

גיפונט זיך בוודאי יוא עס מוז זיך ערגעץ גיפונען.

און ער האט אים מדחה גיווען (היינו דער ווילדער

מענטש האט אים מדחה גיווען און האט אים

גיזאגט) מען האט דיר איין נארישקייט איין גירעט

און ער האט גיזאגט (דער שני למלכות) עס איז

בוודאי ניט. און דער שני למלכות האט אים אויך זייער מפציר גי'וען עס איז בוודאי יוא דא.

האט ער אים גיזאגט איך בין איין ממונה איבער אלע עופות וועל איך זיי רופן טאמער ווייסן זיי. האט ער צום אויף גירופן אלע עופות און האט אלע גיפרעגט פון קליין ביז גרויס. האבן זיי אים גיענפערט זיי ווייסן ניט פון דעם בארג מיט דעם שלאס. האט ער אים גיזאגט זעסטו עס איז בוודאי ניט דא אויף דער וועלט אז דו ווילסט מיך פאלגן קער דיר אום ווארין עס איז בוודאי ניט דא. און ער (דער שני למלכות) האט זיך זייער גישפארט און האט גיזאגט עס איז בוודאי יא דא אויף דער וועלט.

האט ער אים גיזאגט ווייטער אין דער מדבר געפינט זיך דארט מיין ברודער ער איז איין ממונה איבער אלע ווינטן און זיי לויפן אויס גאר די וועלט טאמער ווייסן זיי. איז ער גיגאנגען כמה וכמה שנים זוכין, האט ער ווידער גיפונען איין גרויסן מענטש כנ"ל. און האט אויך גיטראגין איין גרויסן בוים און האט אים אויך גיפרעגט כנ"ל. האט ער אים אויך גיענפערט די גאנצע מעשה כנ"ל. האט אים דער מענש אויך מדחה גי'וען. און דער שני למלכות האט אים זייער גיבעטן. האט ער אים גיזאגט ער וועט אים צו ליב טאן און וועט פון זיינעט וועגין צום אויף רופן אלע ווינטן און וועט זיי פרעגן. האט ער זיי גירופן. זענען גיקומען אלע ווינטן האט ער אלע גיפרעגט. האבן זיי קיינער ניט גיוואוסט פון דעם בארג מיט דעם שלאס. האט ער אים גיזאגט (דער מענש צום שני למלכות) זעסטו אז מען האט דיר איין נארישקייט דער ציילט. האט אן גיהויבן דער שני למלכות זייער צו וויינען און האט גיזאגט איך ווייס עס איז בוודאי יוא דא.

דער ווייל האט ער גיזעהן אז עס איז אן גיקומען

נאך איין ווינט האט זיך דער ממונה אויף אים גיבייזערט וואס האסטו זיך אזוי פאר שפעטיקט צו קומען איך האב דאך גוזר גי'וען אז עס זאלן קומען אלע ווינטן פאר וואס ביסטו ניט גיקומען מיט זיי. האט ער אים גיענפערט איך האב מיך פארזאמט מחמת איך האב באדארפט אפ טראגין איין בת מלך צו איין גילדענים בארג מיט איין פערלנים שלאס האט ער זיך זייער דער פרייט (היינו דער שני למלכות האט זיך זייער דער פרייט וואס ער האט שוין זוכה גי'וען צו הערין דאס וואס ער וויל).

האט גיפרעגט דער ממונה איבער ווינטן דעם ווינט וואס איז דארטין טייער. האט ער אים גיזאגט דארט איז אלדינג טייער. האט זיך אן גירופן דער ממונה איבער ווינטן און האט גיזאגט צום שני למלכות באשר אזוי איין לאנגע צייט וואס דו זוכסט זי און ווי פיל יגיעות דו האסט גיהאט ככן טאמער וועסטו היינט האבין א מניעה מחמת געלט על כן וועל איך דיר געבין א כלי אז ווען דו וועסט אריין טאן די האנט וועסטו פון דארט ארויס נעמען געלט. און האט געהייסן דעם ווינט אז ער זאל אים טראגין אהין איז גיקומען דער שטארים ווינט און האט אים אהין גיטראגן. און האט אים גיבראכט צום טויער. זענען דארט גישטאנען חילות און האבין אים ניט גילאזט אין שטאט אריין. האט ער אריין גיטאן די האנט אין דער כלי און האט ארויס גינומען געלט, און האט זיי משחד גי'וען. און איז אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. עס איז גי'וען איין שיינע שטאט.

און ער איז גיגאנגען צו איין גביר און האט זיך אן גידונגען קעסט. ווארין מען באדארף זיך דארטן פאר זאמען. ווארין מען מוז זעהן מיט חכמה און שכל מען זאל זי ארויס נעמען (און ווי אזוי ער האט זי ארויס גינומען האט ער נישט דערציילט) צום סוף האט ער זי ארויס גינומען אמן סלה.

די ערשטע מעשה פון די פארלוירענע בת מלך (2)

- א.** אז ס'איז זיכער נישט דא
 אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
י. וואס האט דער שני למלכות געטון?
 ער האט זיך מייאש געווען פון זוכן
 ער האט געוויינט און געזאגט אז ס'איז בוודאי יא דא
 ער האט געוויינט ווייל ס'איז נישטא
יא. וואס האבן די חיות געענטפערט?
 אז זיי האבן געזען דעם בארג און דעם שלאס
 אז זיי האבן נישט געזען דעם בארג און דעם שלאס
 אז זיי ווייסן נישט פון דעם בארג און דעם שלאס
יב. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די עופות ?
 אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
 אז ס'איז זיכער נישט דא
 אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
יג. וואס האבן די עופות געענטפערט?
 אז זיי האבן געזען דעם בארג און דעם שלאס
 אז זיי האבן נישט געזען דעם בארג און דעם שלאס
 אז זיי ווייסן נישט פון דעם בארג און דעם שלאס
יד. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די רוחות ?
 אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג און פערלינעם שלאס
 אז ס'איז זיכער נישט דא
 אז ס'איז דא, נאר ער ווייסט נישט אוואו
טו. וואס האט געזאגט דער ווינט וואס האט געשעפטיגט צו קומען?
 אז ער האט געדארפט טראגן א מלך צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס
 אז ער האט געדארפט טראגן דימאנטן צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס
 אז ער האט געדארפט טראגן א בת מלך צו א גאלדענעם בארג און א פערלינעם שלאס

- א.** וואס האט ער געטון די לעצטע טאג?
 פארוואס פון די קוואל וויין
 געגעסן פון די עפל
 פארוואס פון די קוואל וואסער
ב. וויפיל צייט איז ער געשלאפן?
 א גאנצע יאר
 פופציג יאר
 זיבעציג יאר
ג. האט ער זיך אויפגעוועקט ווען זי האט אים געוועקט?
 יא, גלייך
 ניין
 נאך אפאר מאל וועקן
ד. פארוואס האט זי געוויינט?
 וויל ס'איז א גרויסע רחמנות אויף איר
 וויל ס'איז א גרויסע רחמנות אויף אים
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
ה. מיט וואס האט זי געשריבן?
 מיט א פענע
 מיט אירע טרערן
 מיט א פעדער
ו. וואס האט ער געזאגט ווען ער האט זיך אויפגעכאפט?
 פארוואס האב איך געגעסן פון די עפל
 פארוואס בין איך געשלאפן אזויפיל צייט
 וואו בין איך דער וועלט
ז. וויאזוי האט ער געליינט וואס ס'איז געשטאנען אין די פאטשיילע?
 ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן די לבנה
 ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן דער זון
 ער האט עס אויפגעהויבן א קעגן א ליכט
ח. וואס איז געשטאנען אין די פאטשיילע?
 אירע קלאגן, און אז זי איז צוריק אין פאלאץ
 אירע קלאגן, און אז ער קען זי געפיען ביי א גאלדענע בארג מיט א פערלינעם שלאס
 אירע קלאגן, און אז זי איז אין די מדבריות
ט. וואס האט געזאגט דער ממונה אויף די חיות ?
 אז ער ווייסט וואו עס איז די גאלדענער בארג

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

1-518-329-9149 646-518-1095

איז אויף דא ביים רבי'ן! ביים רבי'ן איז דא אן
עצה פון 'התבודדות', פון 'חצות', און ס'איז
דא אן עצה פון 'דרך ארץ' אויף, דאס איז
אויף פון די למוּדִים פונעם רבי'ן!

יעדע זאך פונעם רבי'ן איז פֿשט אז אויב מען
טוט נישט די עצה פֿעלט פון מיר, אן דעם
פֿעלט אינעם רבי'ן זאך! אויב די מדה פון
'דרך ארץ' מיט 'ישׁוב הדעת' פֿעלט, פֿעלט
פון רבי'ן! איז דער פֿלי נישט קיין גאנצער
פֿלי ווייל דאס האט דער רבי געוואלט!

רבי נתן ווען ער האט געהערט פונעם רבי'ן
די ווערטער: "זיך אויסרעדן פאר השם
יתברך דאס הארץ אזוי ווי פאר א גוטן
פריינד, איז דאס אים גלייך געפאלן! מיר
דארפן אויף האבן די עצה פונעם רבי'ן, נאר
די עצה רופט דער רבי אן 'ישׁוב הדעת', די
עצה דארף מיר נישט מאכן 'משוגע', אויב
די עצה פון התבודדות מאכט מיר משוגע איז
דאס נישט קיין התבודדות! אדרבה, דער רבי
רופט עס אן 'ישׁוב הדעת', און עס מאכט מיר
גאר משוגע, איך באקום אזעלכע נארישע
געדאנקען דערפון, איז עס העכער פון מיין
מאס.

מען דארף טאקע זעהן מ'זאל ווערן בעסער,
אָבער איך דארף זיך קענען ווער איך בין!
איך דארף זיין דערמיט מלא שמחה וואס איך
האב זוכה געווען מקורב ווערן צו דעם רבי'ן,
און אז איך בין נישט קיין מתנגד אויפן רבי'ן,
ס'איז ביי מיר חשוב די אלע ספרים - דארף
איך זיין זייער בשמחה און פרייליך דערמיט
אזוי שטייט אין די 'ששה זכירות', איינס
פון די זכירות איז: 'זכור אל תשכח את אשר
הקצפת את ה' אלקיך במדבר' פארגעס
נישט - האסט דעם אויבערשטן דערצערנט,
המשך קומענדיגער זייט

וואס געשעט נאך התבודדות?!

א ברסלב'ער אינגל דארף זען זיך אויפפירן
מיט נארמאלקייט, נישט האבן קיין הפקרות,
נישט זיין ווילד, אָדער טון עבודות העכער
זיינע כוחות.

ווייל אויב מען איז ווילד טויג נישט, אז מען
איז ווילד האט מען גארנישט, מען בלייבט
'קרח מקאן וקרח מקאן! אויסגעשפילט פון
אלע זייטן.

דער רבי רופט אן התבודדות "ישׁוב הדעת!"
נישט זיין ווילד. אזא מענטש האט התבודדות
און ער איז ווילד, ער טוט זאכן וואס זיין מח
קען נישט פארנעמען דאס איז גארנישט
קיין וועג! ער קען ממש אראפ גיין פון זינען,
און ווערן אינגאנצן משוגע! התבודדות איז
דאך 'ישׁוב הדעת' דארף מען בעטן דעם
אויבערשטן: "דו האסט מיר מקרב געווען
צו אזא מין גרויסן רבי'ן, צו אזא מין הייליגן
רבי'ן, צו אזא 'אמת', לאמיר אוועקלייגן די
אלע נארישקייטן. באשעפער איך וויל זיך
פירן אויף א באשיידענע איידעלע וועג וואס
איז פאסיג פאר מיר און פאר מיינע כוחות און
נישט נאכמאכן אנדערע דאס איז דאך מיין
מניעה צום רבי'נס זאך, איך קען דאך נישט
צוקומען צום רבי'ן און האבן א געפיל אין אים
ווען איך האב אינזינען יענע נארישקייטן."

דער רבי האט געזאגט: "די וועלט זאל וויסן
וויאזוי איך לערן דרך ארץ, וואלטן קסרים
- דאס מיינט מלכים - געשיקט זייערע
קינדער איך זאל זיי לערנען דרך ארץ!" דאס

אויבערשטן דערצערנט, דו ביסט נאכנישט פארטיג, דאס דארף מען אויך געדענקען!
ממילא האב איך דערפון - אז מען מישט זיך נישט אין די אלע 'פאליטיק', אין די אלע 'מעשיות'.
(בעארבעטע שיעור פון רלו"י פרשת בהעלותך)

דאס מיינט מען דעם 'עגל', דארף מען דאס געדענקען תמיד. און אויך געדענקען אז דו ביזט געווען אויפן 'בארג סיני' אויכעט! אה, איז ביידע זאכן דארף מען האבן, די זכירה - ברוך השם, מען דארף געדענקען און דאנקן דעם אויבערשטן אויפ'ן התקבולות פונעם צדיק, און געדענקען - דו האסט דעם

המשך פון זייט 1

דע ריינער קוואל

אונזערע קליינטשיקע נקודות טובות, די מצווה'לעך וואס מיר טוען, זעט אויס אויך דער וועלט זייער פיצל, אבער למעשה איז יעדע מצוה א עולם מלא, טויזנטער מלאכים זענען אונז מקנא, אזוי ווי מיר האבן געזאגט אין אקדמות, אז די מלאכים ווארטן איינמאל אין זיבן יאר צו זאגן קדוש, קדוש, קדוש, און ווערן פארברענט נישט האבנדיג מער די זכיה צו נאכאמאל שטיין פאר'ן אויבערשטן.

אבער מיר אידישע קינדער שטייען יעדן טאג ביי שחרית, מנחה, און מיר זאגן קדוש, קדוש, קדוש. ווייל דער עיקר נחת רוח פון באשעפער, איז נישט פון מלאכים, נאר פון אונז מענטשעלעך וואס זענען געמאכט פון פלייש מיט ביינער, מיט א גרויסער יצר הרע. אזוי ווי דער רבי זאגט אין תורה מ"ט תנינא,

והוא מעלה גדולה, כשיש עדין יצר הרע להאדם... ואם אין יצר הרע להאדם, אין עבודתו שלמה כלל! בפרט קליינע קינדער וואס חז"ל זאגן דער פסוק מפי עוללים וינקים יסדת עז (תהלים ח), אז פון דאס מויל פון די קליינע קינדער, די תינוקות של בית רבן אין זייער זכות שטייט די וועלט,

זאגן אויפן פסוק 'אשר אנכי מצוה היום, אז דער אויבערשטער גיבט די תורה פון דאסניי, 'יעדן טאג'.

פארשטייט זיך אז דער גרויסער מעמד הר סיני איז געווען דער ערשטער גרויסער געשעעניש וואס איז פארגעקומען שבועות, אבער מיר מאכן יעדן טאג אינדערפרי א ברכה, 'אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו... ברוך אתה ה' 'נותן' התורה'.
עס שטייט נישט 'נתן - געגעבן' נאר נתן - ער גיבט אונז יעדן טאג א נייע תורה, א פרישע בחירה צו אויסוועלן די תורה.

דאס איז די שמחה וואס מיר האבן אז מיר זענען נישט קיין גוים, אונז האט דער אויבערשטער אויסגעוועלט פון אלע, אלע, פעלקער, מיר זענען אידן מאמינים בני מאמינים, מיר טוען די מצוות וואס מיט אונזערע אויגן זעט עס אויס קליין, אבער ווען מיר גייען ארויס ביינאכט אין גאס און מען זעט די שטערנס אויף דער הימל, אויב מען געפינט זיך אין א שטאק-פינסטערן ארט קען מען זעט מיליאנען קליינע שטערנס, זיי קוקן אויס ווי קליינע פינטלעך, אבער באמת איז יעדער שטערן געוואלדיג גרויס, מען זיך בכלל נישט אויסמאלן די גרויסקייט דערפון.

המשך קומענדיגער זייט

דארפן מיר זיך זייער פרייען און אנהאלטן אויף א גאנץ יאר די שמחה.

אינמיטן די וואכעדיגע פרשה בהעלתה את הנרות, פארציילט די תורה וועגן כלל ישראל וועלכע זענען געווען אין מדבר פערציג טעג, בשנה השנית האבן זיי מקריב געווען א קרבן

פסח. עס זענען אבער געווען

אינצעלע מענטשן וואס זענען געווארן טמא פאר א מת מצוה,

זענען זיי געקומען צום משה רבינו און געזאגט: "רבי, אלע

אידן זענען געווארן טהור דורך די אפר הפרה, און האבן מקריב

געווען דעם קרבן פסח, אזא מתנה! אבער מיר האבן ליידער

נישט זוכה געווען, זייענדיג פארנומען מיט אן אנדערע מצוה, א מת מצוה, למה נגרע? פאר וואס זאלן מיר נישט האבן די זכיה?

פרעגט ר' נתן א מורא דיגע שאלה, וואס איז שייך צו זאגן למה נגרע, דו ביסט דאך געווען

טמא, און פסח איז שוין אריבער, וואס קען מען יעצט טון? זיי האבן אבער געוואוסט דעם סוד

פון "אין שום יאוש בעולם כלל!" אפילו מען איז טמא, אויב מען בענקט, מען וויל און מען

האפט, און מען וויל נאכאמאל, מען גייט צום רבי'ן, משה רבינו, מיט א הכנעה און א געבעט,

למה נגרע?!

זאגט ר' נתן דאס גייט ארויף אויף יעדן איד, מיר אלע ווילן זיין ריין און מקריב זיין קרבן

ה', דאס מיינט דינען דעם אויבערשטן כסדר בקדשה מיט א שמחה, מיט א רייניגקייט, אזוי

ווי אלע צדיקים, אבער ליידער האבן מיר זיך

פארשמירט, געווארן שמוציג, אבער איך וויל אויף! איך וויל אויך זיין ערליך!

דארף מען קומען צום צדיק, אפילו איך האב זיך אליין פארשמירט, אבער פארט וויל איך באמת

זיין ערליך, איך בין זיך נישט מייאש, איך שריי למה נגרע? פארט וויל איך. קומט משה רבינו

צום באשעפער און זאגט: "עס

איז דא אידן וואס ווילן פארט,

אפילו עס איז אריבער אויף

זיי וואס איז נעבעך אריבער!"

זאגט דער באשעפער, אזוי!

זיי זענען זיך נישט מייאש,

זיי ווילן נאך, האבן זיי גלייך

באקומען א נייע מצוה וואס

הייסט 'פסח שני'.

מיר ווייסן דאך אז פסח געפאלט אויס אין חדש ניסן, וואס איז געשען פלוצלינג אינמיטן חדש

אייר, קומען אידן און מאכן א צווייטן פסח? א חידוש שבחידושים! אבער דאס איז א סוד פאר

יעדן איד אין יעדן מצב און עלטער וואס ער איז, אויב קומט ער צום צדיק און זאגט: "איך בין זיך

נישט מייאש, רבי, איך וויל אויך, אפילו דער זמן איז שוין אריבער וויל איך פארט!"

זאגט דער באשעפער פארן צדיק, איך וועל איך געבן נייע

תקונים, נייע עצות, אזוי באקומט ער אן אור פון פסח שני.

די קריאה וואס מען ליינט וועגן דעם אין די פרשה וועט מעורר זיין דעם זמן און בכח די

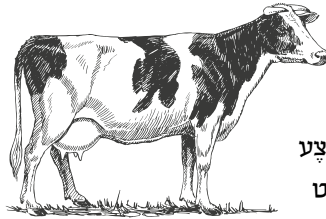
צדיקים וועלן מיר זוכה זיין צו באקומען די ליכטיגקייט פון די תורה מיט אירע עצות און

בקורב וועלן מיר זוכה זיין צו די גאולה שלמה אמן ואמן

ער האט געהאט א געדונגענע טייל אין די טייך וואס דארטן האט מען געהאדעוועט פיש, האבן אונזערע לייט געזאגט בדרך צחות: "זיין מזל איז אים געווען אזוי שווער, אז אפילו די פיש ווייסן אז ווען ער קומט אנטלויפן זיי נאר פאר ער קומט!" "אז ר' אהרן גייט צום טייך אנטלויפן די פיש".

אנטלויפט נישט פון בושות

אינמאל ווען ר' אהרן איז געגאנגען מיט ר' לוי יצחק אין גאס, האט איינער פון די איינוואוינער פון שטאט אים זייער באזייפט.. און באשריגן מיט שווערע שפאט רייד, ר' לוי יצחק האט אים געוואלט שטול מאכן און פארשווייגן, פארן האבן אזא עצות און חצפה אים אזוי צו

באפאלן. אבער ר' אהרן ענטפערט ווי א טויבער: "לאז אים! דאס איז דאך אונזער גאנצער ענין, ער דארף מיר באשרייען און פארשעמען, און איך דארף, פארשטאפן די אויערן און שווייגן".

"דאס איז דאך אונזער זאך, יענער דארף שרייען און איך דארף שווייגן".

עס איז אריבער עטליכע טעג, און דער מענטש וואס האט אים פארשעמט איז ל"ע קראנק געווארן מיט א שווערע מחלה, אז זיינע גלידער זענען געווארן זייער אפגעשוואכט און צעפאלן, קיינער איז אים נישט אריין באזוכן, נאר די טעכטער פון ר' אהרן זענען אריין אים העלפן, און געטון די שטוב ארבעט. האט ער זיי געזאגט מיט ווייטאג און צער, איך ווייס אז מיין גאנצע פיין איז נאר ווייל איך האב פארשעמט אייער טאטן, און איר קומט מיר נאך העלפן...

די מעשה דערמאנט אונז סוף פון די מעשה פון בערגער ועני, ווען דער זון פונעם בערגער האט געזאגט פאר זיין גרעסטער שונא דער קיסר - וואס האט אים געוואלט הרג'נען, "אויב דער קיסר וועט קומען דא אהער וועל איך אים שפייזן!".

צוליב דאס גרויס ליבשאפט וואס דער פריץ האט געהאט צו ר' אהרן, האט אים דער פריץ געשאנקן אן איטאליענישער קו, וואס האט ארויסגעגעבן גאר אסאך מילך. אזוי האט ר' אהרן - וועלכער איז געווען א גרויסער ארימאן געהאט א לעזונג צו די גרויסע ענגשאפט וואס האט געהערשט ביי אים אין שטוב,

און זיך געקענט ברייט שפייזן און געהאט פרנסה ברוח פון אט דעם קו.

ביז ווען איין טאג קומט ר' אהרן אהיים, און דאס גאנצע געזונדל לויפט אים אנטקעגן מיט א וויי געשריי. "וואס איז געשען פֿרעגט ר' אהרן מיט נייגער?" די

קינדער ענטפערן מיט גרויס צער: "די טייערע קו האט זיך פארהאנקערט אין א שטריק, און איז מער נישט צווישן די לעבעדיגע!". ווי נאר ר' אהרן האט עס געהערט, איז ער אויפגעשפרינגען פון גרויס שמחה און פרייד און רופט זיך אן: "פון הימל האט מען עס אויפגעטוישט, אנטשטאט איינער פון די בני בית זאל חס ושלום שטארבן איז די קו געשטארבן!!!"

" אזוי האט ער דאס איבערגע'חזרט עטליכע מאל מיט גרויס בטחון און פרייד.

ר' לוי יצחק ז"ל דערציילט אז ווען זיין שווער ר' אהרן פלעגט אריינגעקומען אין שטוב אריין, האט ער געמאכט די שטוב פרייליך, כאטש ער האט זיי גארנישט געגעבן - געווען איז ער נעבעך אן ארימאן! נאר ער האט געמאכט די שטוב פרייליך, די גאנצע שטוב איז געווארן שמחה'דיג ווען ער איז אריינגעקומען. ער האט געגעבן א טאנץ און א שפרונג און א געלעכטער, ער איז געווען א פרייליכער איד האט ער משמח געווען די שטוב, אלע קינדער משמח געווען!

די פיש אנטלויפן

דער רבי צווייף שייף
פון צוריק ישראל

געלויבט דער
באשעפער, די
מענטשן פון
דער שייף האבן
געטראפן דעם
לאך און געשאקטן
א תיש און מיט די
הויט פארשטאפט
דעם לאך!
מיר וועלן אויך
שרייען צום
באשעפער און ער
וועט אונז העלפן
פ א ר ש א פ נ
אונזערע לעכער
אינעם טאג, אזוי
וועלן מיר האבן
פילע טעג, און פארן
מיט זיכערקייט
אויפן שייף, און
אריבערגיין אלע
וואסערן.

אין אבידה כאבדת השמן

אז מען היט נישט
אויף די טייערע צייט,
פארלירט מען גאר
אסאך, מען קען זיך
דערטרענקען פון
ארבעט. מען דארף
טרעפן דעם לאך וואס
מאכט מיר פארלירן
מיין טאג!

לע"נ
ר' מנחם
בן
ר' צבי ע"ה